

Щиро вітаємо з державними нагородами!

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про відзначення державними нагородами України

За вагомий особистий внесок у розвиток конституційних засад української державності, багаторічну сумлінну працю, високий професіоналізм та з нагоди Дня Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

Нагородити орденом «За заслуги» II ступеня

КУРБАТОВА Володимира Ілліча — директора акціонерного товариства «Кіровоградська швейна фабрика «Зорянка»

Нагородити орденом княгині Ольги II ступеня

КАЛАМУНЯК Мирославу Михайлівну — голову правління — директора акціонерного товариства «Ужгородська швейна фабрика», Закарпатська область

м. Київ
22 червня 2007 року
№ 549/2007

Нагородити орденом княгині Ольги III ступеня

ШОЛУДЬКО Надію Олександрівну — головного інженера акціонерного товариства «Кременчуцька виробничо-торговельна фірма «Кремтекс», Полтавська область

Присвоїти почесне звання:

**«ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК
ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ»**

АРТЕМОВИЧУ Івану Михайловичу — голові правління акціонерного товариства «Хутрофірма «Тисмениця», Івано-Франківська область

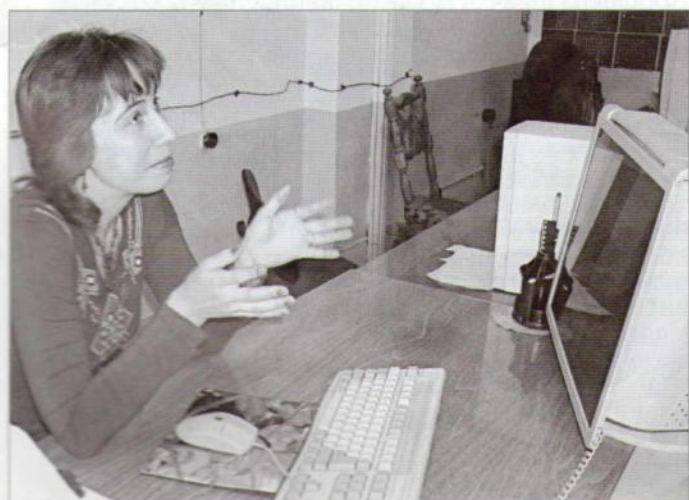
Президент України
В. ЮЩЕНКО

На порядку денному чергового зібрання Координаційного центру керівників підприємств легкої промисловості — питання залучення робітничих кадрів на підприємства галузі*

Робітничі кадри?!

Нестача робітничих кадрів нині є найбільшою проблемою в Україні. У державі досі відсутній комплексний підхід до вирішення питання забезпеченості підприємств кадрами у поєднанні з основними напрямками структурної перебудови економіки, програмами інноваційного соціально-економічного розвитку регіонів. Це спричиняє перекося у формуванні кваліфікаційної структури працівників.

Система забезпеченості кадрами має гнучко реагувати на зміни, що відбуваються в економіці країни, зокрема у виробництві. Структурна і технологічна перебудова, очікувані інвестиції для виробництва, вступ України до СОТ можуть бути ефективними лише за умови проведення попереджувальних заходів і, насамперед, професійної підготовки та перепідготовки робітничих кадрів.

Нагальною потребою є створення єдиної національної системи безперервного професійного навчання, основними цілями якої мають бути: задоволення потреб галузей економіки в робітничих кадрах необхідної професії та кваліфікації, які відповідають вимогам структурної перебудови й технологічному рівню виробництва.

Аналіз даних наукових досліджень НДІ праці і зайнятості населення, проведених в 2006 р., свідчить, що проблема забезпеченості робітничими кадрами є актуальною в усіх регіонах України. Наприклад, в 14 регіонах (особливо у Волинській, Житомирській областях та м. Києві) конче потрібні слюсарі, а в 18 регіонах (найбільше у Волинській області) — електрозварники, верстатники, токарі, швачки.

Примітно, що окремі навчальні заклади професійно-технічної освіти (ПТО) здійснюють підготовку робітничих кадрів за професіями, які, з одного боку, користуються попитом в учнів, а з іншого, — для підготовки яких є матеріально-технічна база. Невідповідність вимогам ринку праці професійної підготовки в навчальних закладах ПТО призводить до того, що не всі випускники знаходять собі робочі місця.

Формування державного замовлення на підготовку кваліфікованих робітничих кадрів — один з дієвих важелів забезпеченості ними підприємств.

Пріоритет у разі формування таких державних замовлень має надаватися тим професіям, які затребувані на ринку праці.

Важливим напрямом подолання дефіциту робітничих кадрів є навчання персоналу безпосередньо на виробництві.

* Моб. тел. для довідок: 8 (067) 409-10-27.

Отже, нагальну й актуальну проблему забезпеченості кваліфікованими робітничими кадрами підприємств, установ, організацій неможливо розв'язати без участі держави. Саме їй належить провідна роль у регулюванні відносин між виробництвом і системою ПТО.

Нагадаємо, що Міністерство праці та соціальної політики України спільно з Міністерством освіти і науки України видали наказ №127/151 від 26.03.2001 р. «Про затвердження Положення про професійне навчання кадрів на виробництві», контроль за виконанням якого покладено на заступників міністрів зазначених міністерств. Згідно з цим наказом «управління системою професійного навчання кадрів на виробництві здійснюється Міністерством праці та соціальної політики України та Міністерством освіти і науки, іншими зацікавленими центральними органами виконавчої влади».

Міністерство праці та соціальної політики України:

- ◆ **Координує** роботу щодо організації професійного навчання кадрів на виробництві
- ◆ **Розробляє** проекти нормативно-правових актів щодо забезпечення розвитку, збереження та підвищення якісного рівня кадрового потенціалу та погоджує державні стандарти професійно-технічної освіти
- ◆ **Вивчає** стан професійного навчання кадрів на виробництві, аналізує статистичні дані та готує пропозиції щодо вдосконалення цього напрямку діяльності підприємств
- ◆ **Організовує наукові дослідження та розробляє на цій основі рекомендації щодо підвищення ефективності системи професійного навчання кадрів на виробництві тощо**

Міністерство освіти і науки України:

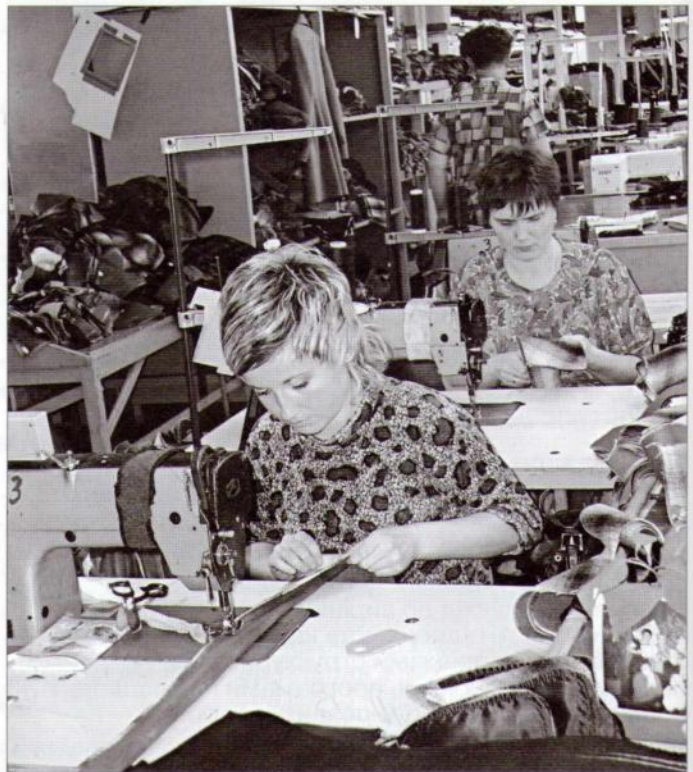
- * **Організовує** здійснення державної політики в галузі освіти
- * **Розробляє** державні стандарти освіти, затверджує типові навчальні плани та програми
- * **Здійснює** контроль за дотриманням підприємствами нормативно-правових актів з питань освіти, державних стандартів освіти, здійснює державне інспектування підприємств щодо рівня професійного навчання їхнього персоналу
- * **Організовує** підвищення кваліфікації педагогічних працівників, яких залучають до професійного навчання кадрів на виробництві, відповідно до заявленої підприємствами потреби

Головні управління праці та соціального захисту населення обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій:

- > **Організують** здійснення державної політики щодо професійного навчання кадрів на виробництві
- > **Надають підприємствам, незалежно від форм власності та підпорядкування, консультативно-методичну допомогу з питань забезпечення розвитку та збереження кадрового потенціалу тощо**

Підприємства:

- * **Визначають** потребу в підготовці, перепідготовці та підвищенні кваліфікації кадрів у професійно-кваліфікаційному розрізі
- * **Створюють** навчально-виробничу базу для професійного навчання кадрів на виробництві
- * **Організують** навчальний процес
- * **Проводять** аналіз впливу професійного навчання кадрів на ефективність діяльності підприємства тощо

За ситуації, що склалася в Україні щодо підготовки робітничих кадрів, можливо потрібна така державна політика в галузі освіти, яка б заохочувала молодь не тільки здобувати вищу освіту, а й набувати професій робітників з інструментом (слюсар, електрозварник і таке ін.), спеціалістів з обслуговування того чи іншого устаткування, зокрема **швачок**.

Професію швачка можна окреслити як творчу, бо вона є стартовою в опануванні процесу створення різноманітного одягу, такого, що і захищає, і надає особистості певного статусу. Це перша сходинка до привабливої професії — модельєр одягу. Не дивно, що жоден модельєр — знаний чи початківець — не може без швачки втілювати свої ідеї й розвивати та вдосконалювати модний бізнес. Тому назріла потреба осучаснити назву професії швачка (щось на кшталт — **оператор швейного устаткування** або **менеджер з пошиття**, зважаючи на те, що з'єднання деталей крою у якісний готовий швейний виріб є відповідальною справою). А під час навчання майбутніх модельєрів, крім ключових слів «**бутік**», «**спонсор**», має бути присутнє слово «**виробництво**». Швейна індустрія посідає чільне місце в економіці нашої держави і визнана провідними фірмами багатьох країн світу, які є замовниками пошиття швейних виробів. Отже, це одна із галузей економіки, якою може пишатися Україна.